

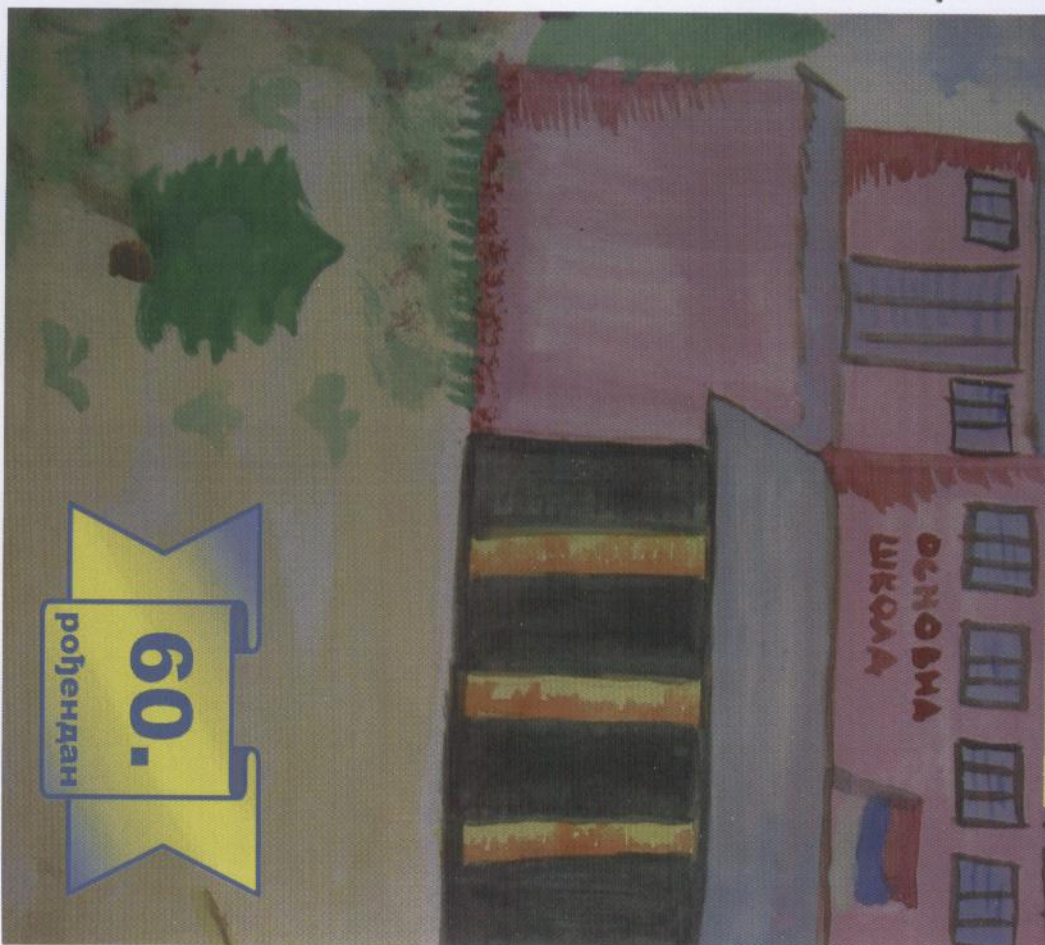

Милана Јосифић III 4

ПРВИ
КОРАЦИ

број **22**

Наше ОШ "Аврам Мразовић" школска 2012/13. година

60.
рођендан

Реч - Две директорке школе...

„Морамо се уздати у себе, у своју памет, у свој морал и, најважније, у своју децу. Само тако можемо трајати у времену и у свету“.

С поштовањем,

ваша директорка
Маја Секулић

Maja Sekulic

Прослава Дана школе

У сусрет шездесетогодишњици постојања школе, прва недеља у месецу марту посвећена је школским, наставним и ваннаставним активностима. Учитељи и наставници организовали су низ активности за ученике нижих и виших разреда.

Виши разред

Први дан обележила је представа „Бенз, бенз, мртва си“ у којој су учествовали ученици чланови Драмске секције. Овим је уједно обележено и двадесет година постојања Драмске секције коју води наставница *Сузана Секулић*. У свечаној сали те вечери било је много дугогодишњих пријатеља наше Драмске секција. Наставница Сузана Секулић организовала је и израду есеја о Авраму Мразовићу за ученике VIII.

У свом кабинету, наставнице српског језика *Сузана Секулић* и *Бранислава Јелић* са ученицима шестих, седмих и осмих разреда уређивале су пано на тему „Живот и рад *Аврама Мразовића*“. Бранислава Јелић организовала је III презентацију о Авраму Мразовићу за ученике седмих разреда.

Ученици VIII са наставником математике *Зораном Галковићем* припремили су фотографисање ученика у одељима будућих занимања. Заједничке снаге усмерили су и на израду плаката на тему „*Обрасцине*“ са фотографијама које прате њихово досадашње школовање.

У четвртак, одељенске старешине шестих разреда *Љубица Ђурица*, *Бивана Штребан*, *Дана Вуковић* и *Богдан Спасић* организовали су гледање музика *„Dream girls“*. За своје ученике припремили су и спенски приказ поезије.

Наставници историје *Душан Гривадић* и *Стеван Козаревић*, са ученицима виших разреда, организовали су израду III презентације и плаката на тему „*Значајне личности самоборске и српске историје*“.

Презентација ученика на часу историје

Ученички парламент ОШ „Аврам Мразовић“ и ОШ „Иво Лола Рибар“ на часу историје

Ученички парламент је за уторак заказао „Потрагу за скупљеним биљом“ за ученике седмих и осмих разреда, уз подршку педагога школе Сандра Зорић и психолога Монике Вук. Победу је однео одељење VII.

Ученички парламент наше школе у четвртак је угостео ученике парламента ОШ „Иво Лола Рибар“. Ученици су се прво представили и изложили оно што су током године радили. Након тога обилили су учioniлику библиотеке, хемије и историје. Приступовали су и пројекцији филма о активностима школе од самог оснивања школе па до данас. Ученици оба парламента на заседању седнице *договорили су активности наредом последњег дана школске године за осме разреде*. Планирају и даљу сарадњу. Ова посета одвијала се уз присуство директорке Маје Секулић, педагога Сандре Зорић, психолога Монике Вук и наставнице физике Саве Бајала која координира радом парламента ОШ „Иво Лола Рибар“. Једно и топло време омогућило је ученицима одржавање *фудбалске утакмице* на школском терену за ученике виших разреда, између екипа „Мразовића“ и „Доле“. Ученици оба парламента присуствовали су фудбалској утакмици. „Мразовићи“ су однегли победу на домаћем терену, резултатом 3:0. За организацију овог сусрета заслужан је наставник физичког васпитања *Симо Савић*.

Парламент је покренуо и идеју организовања „Фестивала хране“ који се одржао у петак. Циљ ове активности била је промоција и излагање зраве, домаће хране, као и промоција школе. Специјалитете су могли да пробају сви ученици, а посета сајму је организована по разредима. Фестивал је организовао Ученички парламент у сарадњи са наставником биологије *Савком Сефиновић*, наставником енглеског језика *Јеланом Видовић*, педагогом *Сандром Зорић* и психологом *Моником Вук*.

Са ученицима седмог и осмог разреда педагог школе Сандра Зорић организовала је изложбу под називом „Кутак за професионалну оријентацију“ и „Моја визија - ја за десет година“.

Кутак за професионалну оријентацију

Педагог Сандра Зорић и Ученички парламент

Наставница географије *Мина Шев* је са ученицима седмих разреда израдила *индијанске лутке*. Ова поставка овежила је школу зграду и изложена је у холу школе.

Наставница географије *Танјана Бузанић* са одељењима седмих и осмих разреда осмислила је активност *презентације европских држава* – „Европа у рукама Мразовића“. Ученици су израђивали макете са елементима који су карактеристични за одређене земље - латве за Холандију, Криви торњав за Француску и др. Свака група била је задужена за презентацију једне државе.

За Билогинску секцију задужене су наставнице *Сива Симфановић*, *Драсана Пејчиновић* и *Емилија Милетић*. Наставнице су заједно са ученицима од петог до осмог разреда израђивале *иконична за изложбу наредом Дана школе*. Билогинска секција учествовала је у акцији „*Нећу да живим у смећу*“. У оквиру ове акције постављене су *кутије за одвајање отпада* у све учioniше и урађена је презентација ученицима школе. Презентери су били чланови секције.

Одељенске старешине петих разреда *Тамира Луговић*, *Звездана Караџић*, *Душан Шанона* и *Саша Катачић* са својим ученицима учествовали су у *изградњи мозаика* на тему наставног предмета који предају разредне старешине (енглески, физичко васпитање, техничко образовање и математика).

Кристина Марковић, наставница енглеског језика, одржала је са ученицима свог одељења (VII.) радионицу на тему „*Зашто је образовање битно?*“. За ученике седмих и осмих разреда наставница француског језика *Сандра Миџић* осмислила је кviz знања, а приступило се и изради панова и плаката.

Током недеље посвећене Дану школе, наставнице физичког васпитања *Даница Ружић* и *Звездана Караџић* организовале су *турнир у одбојци*. Такмичили су се децаци против девојчица, а победу су однегли дечаци.

Нижеи разреди

Као и предмети наставници, учитељи и учитељице били су подједнако вредни и креативни у одабиру и организацији активности поводом Дана школе.

Филмска пројекција о историјату школе

Учитељица *И. Танјана Колап* за своје ученике припремила је дан отворених врата назван „*Родитељ и ја у истој кући*“. Том приликом, поред ученика, и родитељи су присуствовали кvizу, креативној радионици и природи. Учитељица је са ученицима припремила и изложбу еколошких играчака и украса под слоганом „*Рениклирамо, машинско, стварамо*“. Једна од активности током ове недеље била је и видеообим презентација „*Из пројектисни школе*“.

За сва одељења првог разреда наставница *Лидија Беретић* припремила је *кратак филм на тему историјата школе*. Томе су присуствовали и чланови Ученичког парламента наше школе и школе „Иво Лола Рибар“.

Одељенске старешине другог разреда *Милена Радовић*, *Петар Пејчић*, *Марина Гојман Пирчевић* и *Лидија Хаџић* за ученике су организовале *спортски сусрет и међодељењеско такмичење*. Учитељи *трећег разреда Милан Момчиловић*, *Лидија Николов Лукач*, *Славница Босановић* и *Танјана Ненад* организовале су тематски маскенбал, израду панова и плаката о Авраму Мразовићу. Лидија Николов Лукач, Славница Богдановић и Татјана

Немад са ученицима који похађају изборни предмет Народна традиција реализовали су и *представу „Торта на пет спиртова“.*

Учитељи четвртог разреда *Ђурић Милановић, Нанаица Вукелић, Сава Перић и Биљанка Лазић* организовали су *квиз* за сва одељења. Учитељи су у сарадњи са наставником енглеског језика *Јаном Вукотић* осмислили *караоке* на енглеском језику. *Кристина Марковић*, наставница енглеског језика, за ученике других разреда припремила је језичку игру на енглеском језику названу *„Причај ми причу...“.*

За ниже разреде, учитељи *Тамјана Колар и Ђурић Милановић* уговорили су *дружење са одељењима из сурротне смене*. Дружење је обухватало представљање, квиз и учење о Авраму Мразовићу, а носило је назив *„Ко Још седи у клубу у којој седим ја?“.*

Вероучитељ *Александар Шарчински* са ученицима који похађају верску наставу спровео је акцију *уређивања школског дворишта*. Овом приликом посађено је и неколико садница око школе као симбол очувања животне средине. Вероучитељ је за ученике трећих разреда припремио и квиз знања са питањима из веронауке.

Ученици свих разреда могли су да учествују на ликовном и литерарном конкурсима чија је тема била *„Моја школа“*. За ликовни конкурс задужен је био наставник ликовне културе *Милош Пековић*.

Радна акција ученика Верске наставе у организацији вероучитеља А. Шарчинског

Чланови школских новина *„Први кораци“* активно су пратили школска дешавања и своји чланцима дали допринос овом броју школских новина. Све ово се одвијало под будним оком наставнице информатике *Лидије Беретић*, психолога *Монице Вук*, педагога *Сандре Зорић*, наставнице енглеског језика *Јелена Видовић*, директорке и професорнице српског језика *Маје Секулић*.

Завршна свечаност поводом Дана школе одржаће се 15. марта 2013. године у 18 часова у Свечаној сали наше школе. О завршној свечаности читате у неком од наредних бројева нашег часописа.

Моника Вук, психолог

МОЈА ШКОЛА

У Подгоричкој улици,
баш таман на пољу,
широм отворених врата
дочека нас наша школа.

Сваког јутра, сваког дана
прстикују даци као чега,
одевају дути ходници
од лупкања њихових пега.

Деле се петиге и дипломе,
чоколадице и бомбоне,
а онда овлаш потгелаш и видиш
да су ти окралаге панталоне.

О, да! У школи се и расте,
у учионици и хладу брезе,
док савладаш теореме,
дефиниције и тезе.

И лесе се љубави прве,
падне и суза понека,
стекнеш другове за живог цео
и помислиш ко зна шта те још чека.

Можда су торбе тешке од брига,
томиле књига, понеког кепа,
али срца су пуна радости и смеха
јер Мразовици су, ипак најбоља деца!

Маја Кричковић VIII 1

МОЈА ШКОЛА

Аврам Мразовић је личност славна,
живео је он у времена давна.
Богово је напредак, науку и знање,
те осмисли за учитеље образовање.

У деци је будућност света видео,
много му се учитељски позив свидео.
У Сомбору за учитеље ствара школу праву
и тиме стиче надалеко велику славу.

Наша школа јединствена је,
по имену Аврама позната је.
Другарства негујемо, помоћ пружамо свима,
наставнике поштујемо и дивљимо се њима.

Много диплома, медаља и хвале
праће у нашој школи велике и мале.
Тако се за Мразовице чује баш често,
увек смо у врху,
где је Авраму, нама, а и школи место!

Александра Колар V 2

МОЈА ШКОЛА

Моја школа је као бајка,
она ми је друта мајка.

У школи сам сваки дан,
дружење је као сан.

Влада ми је добар друг,
пријатељство нам се врти у круг.

Између часова су одмор велики и мали
да бисмо се поиграли.
Недељом и суботом у школу не идем ја,
па сам тужна и усамљена.

Зoja Вранеш III 3

МОЈА ШКОЛА

"Мразовић Аврам"
Моја је школа,
то вам је, децо, истина гола.

Свако у њу
с разошћу ступа,
Њени су ваџи
сложна група.

Шездесети рођендан
наша школа слави,
Како да га улетшамо
свама нам је у глави.

Ми прећали заго
у актићу ступамо
и у лептој представи наступамо.

Торту са пет супротова
ми јој поклањамо
и због те престава
радо се окупљамо.

Драга наша школо,
многи ти се чуле,
а ја ти желим
да још дуго учиш људе.

Славо Павков III 3

МОЈА ШКОЛА

Школско звоно баке
зове да заузму своја места,
Тад ходником деца трче,
појава је врло честа.

Сви су сели и уздишу,
учитеље своје виде,
Контролни ће сад да пишу,
то им задаје многе бриге.

Саа та слова и бројеви
да папиру само леже,
Дарих нисам научила,
било би ми много теже.

Најлепше је мени тада
с другарица својим бити,
Среду, тајне и ужине с
ад њу с њиња поделити.

Кад часови сасвим прођу,
науче се многе ствари,
деца кучка тада побрчу,
ту срећу ништа не капри.

Анђела Гудељ IV 3

МОЈА ШКОЛА

Лутам празним ходницима. Поскратрам све те просторије и игитам се - какве све тајне крију? Колико ли је деце седело у овим клупама?

Ја сад већ трећу годину идем у ову школу. Упознала сам много другара и другарица. Научила сам многе важне ствари. Увек ме је интересовало како је ова школа изгледала када је почела да ради. Можда је и тада нека девојчица као ја пролазила овуда и мислила о истим стварима као ја сада. Моја школа носи име Аврама Мразовића, оснивача најстарије школе за образовање учитеља у Србији. Ослањ се важном што сам и ја добила прилику учити у овој школи. Пролазим поред осунчаних учioniца, чују се тласови деце.

Колико ли је слова и бројева научено за ових шездесет година постојања школе? Колико ли је само снова овде сањано? Многа пријатељства за цео живот су овде склопљена. Када би само зглови могли да говоре... Гледам ликовне радове који се налазе на зидовима. И ја бих волела да једном неки од мојих радова буде ту. Журим према својој учioniци. Обавила сам задатак за учитељницу и сад се враћам на час. Радujem се новом знању.

Поносна сам што сам ученик једне овакве школе. Брзо седам до другарице у клупу. Доста је маштања, време је за учење.

Теодора Млађан III 4

ДВАДЕСЕТГОДИШЊИ КОМЕШАЈ

Много питања стоји међу нама овде: између мене и деце која глуме, а живи су мали људи на сцени; између мене која глумим рецителку, и вас што глумите у животу. Волела бих да допрем до ваше маште, да догачнем оно у нама што изнад воде ходи. Дајем вам представу да се освекните! Хоћу да верујем да двадесет година није неумерено погрешено...

Кад се завеса у Свечаној сали ОШ "Аврам Мразовић" у Сомбору затворила, одивите ли задовољни? Не мирите се, менаџте, да ли је било забавно? Безразложан смех је безразложно окрутан. Да ли вас је гавуло и по ком моделу? Писци вам је показао оно што и сами глумите? Оно што и сами сањате? Рецира као да представља путника са превеликим кофером у ручи? Да ли је глумци обичново свој лик по вама? Да ли вас је мајстор светла обасвао? Сценотографија је пресликана ваша соба? Костимографија огрнуо нашу одећу? Та музика вас

је свасла заборава? Поштовани дародавци је поносни? Никад из позоришта нећете изаћи глуми сазнања. Аматерима страшно треба глумачева будност...

Матрија - глуме чини да у детету избије као разарајући олуја Божијег дар. Позоришца даје моћ у срцима да мушавци стихове збори, непријатноћен да нађе своје место као облик што у малим игра своју главну улогу. Трајући низију рођитеља, чије је дете на бини, јасно одлања да она знају колики је добитак. Твистур је бојно поље снова, заборав свакодневнице, место где је свадб краљ, тамо се зидови увек размичу...

Увек постоји нешто за свакога од нас. Треба само тврдоглаво тражити. Мени је намењено да будем дрво под чијом крошњом можете предахнути у лебелом 'ладу.

Сузана Сесулић, проф. српског језика

П.С. Такмичење подишке о раду Дражске секције ОШ "Аврам Мразовић" у Сомбору, у последњих двадесет година, можете погледати на: www.vptp.mkc.rs.
"Клавирс" Сомбор

Фотографија - Фотом

Библија и Аврам (Мразовић)

Читалац овог текста ће се одмах запитати: „*Какве везе има Библија са Аврамом Мразовићем?*“ Одговорно, да ли постоји и, ако постоји, која је корелација између Светог Писма хришћана и просветитеља Мразовића?

Аврам Мразовић (1756-1826) био је српски просветитељ, педагог, књижевник, племић и сенатор слободног и краљевског града Сомбора. Међутим, да ли сте се икада запитали шта значи име Аврам? Из ког језика потиче?

Име Аврам вуче корен из *старијеверског* (хебрејског) језика, на ком је написан Стари Завет, први део Библије.

Име Аврам се у историји први пут помиње у Првој књизи Мојсијевој, познатијој под називом *Постане*. Према Библији, Бог је изабрао праведног Аврама *да сачува испинину веру*, кроз његово потомство, за цело човечанство. Да би сачувао њега и његово потомство од његовог рођеног незнабожачког народа, Бог се јавио Авраму и рекао: „Иди из земље своје и од рода својега и из дома оца својега у земљу коју ћу ти ја показати. И учинићу од тебе велик народ, и благословићу те, и име твоје прославићу, и ти ћеш бити благослов. Благословићу оне који тебе узблагославају, и проклећу оне који тебе успроклину; и у теби ће бити благословена сва племена на земљи“ (Пост. 12:1-3).

У старијеверском језику свако име има своје значење. Тако и име Аврам потиче од две речи: אַבְרָם (ав/=отац) и רַם (рам/=народ). Према томе, Аврам у преводу значи *отац народа или*, како се у Светом Писму наводи, *отац многих народа*.

אָבְרָם

Име Аврам написано старијеверским

И сада, конечно, да се вратимо на почетно питање: „*Какве Аврам има везе са Библијом?*“ Ако додамо чиненицу да је Аврам Мразовић био син *Георгија Марковића*, православног свештеника сомборске цркве Светог Јована Претече (сомборска „Мала црква“) који је знао за библијског Аврама, и његов значај за цео хришћански свет, можемо лако да закључимо по којој књизи и којом библијском актеру добија своје име...

Господоубоје Аврамово

Александар Шарчански
наставник Православног катедриса

Ученички парламент

Ученички парламент се својим радом труди да ученицима побољша и улепша живот у школи. Због тога предлаже теме занимљиве за младе, идеје за побољшање рада школе и организацију занимљивих догађаја, како унутар школе, тако и ван ње. Један од тих догађаја је била и журка.

Журка на крају првог полугодиншта

Ученички парламент је за крај првог полугодиншта организовао журку. Како би све прошло у најбољем реду, Ученички парламент је, у договору са наставницима и стручном службом, одредио „Правила понашања на журки“ којих ће се сви придржавати. Нека од правила су:

- ➡ У школу долазимо најраније 15 минута пре журке.
- ➡ Тридесет минута након почетка журке врата школе се закључавају.
- ➡ Забрањено је самовољно напуштање журке.
- ➡ Забрањено је доносити храну и напитеке.
- ➡ Забрањено је задржавање у згради и дворишту школе после завршетка журке и др.
- ➡ Како не би цео догађај протекло само у забранама, одредили смо још један скуп правила. Дозвољено је:
  - ➡ Бити опуштен, насмејан и добро расположен.
  - ➡ Културно се понашати да бисмо очували традицију и углед школе.

Списак правила и дозвола истакнут је поред улаза за Свечану салу.

Журка је била организована за ученике седмог и осмог разреда. Одржавала се у Свечаној сали наше школе и трајала је од 20:00 до 23:00 часова. Наше одевенске старешине су нас и овај пут чувале, па је цео догађај протекло без инцидената.

На журку је био позван и бивши ученик наше школе ДД Марко, који је пуштао музику за нас. Сви ученици су се лепо забављали, а и наставници, наравно. Цео догађај задовољили су мобилни телефони и фото-апарати, па имамо и снимке да посвећеном о свему. Неке снимке смо изабрали да нас

Наја Поповић VIII?

Сликe са журке

Ученички парламент

Дан толеранције

Дан толеранције који се обележава 16. новембра, ученици ОШ „Аврам Мразовић“ обележили су у суботу, 17. новембра 2012.

Заслужни за програм који је спремљен овим поводом били су ученици 7. и 8. разреда, чланови Ученичког парламента: Сара Оначић, Снефан Самари, Микило Продан, Милош Сисојевић, Теодора Ђумбас, Сташа Поповић и Исидора Бујидић.

Парламентарци, који су иначе ове школске године посебно активни, сами су инициирали да се Дан толеранције обележи програмом у Свечаној сали школе.

Идеју за програм су осмислили самостално, а подршка приликом реализације биле су им школски педагог *Сандра Зорић*, наставница грађанског *Јелена Видовић* и, као техничка подршка, наставница информатике *Лидија Беретић*. Вредни парламентарци одржали су предавање на тему толеранције праћено видео презентацијом и дискусијом са ученицима у публици. Након предавања, одиграли су сцену на тему толеранције, а потом свиња у сали поделили упитнике у вези са обрађеном темом које планирају да анализирају и изведу закључке о томе колико смо толерантни.

Након дешавања у свечаној сали, сви ученици су на редовном часу израдили плакете на тему толеранције, а презентација тих плаката је одржана у првој недељи децембра. Презентацијом плаката ученици су доказали да су разумејели појам толеранције и да су креативни.

Плакати ученика се налазе у Холу школе и можете да их погледате и прочитате позитивне поруке на њима.

Сјајни млади Мразовци - биолози

На општинском такмичењу из биологије, које је одржано у недељу, 3. марта 2013. године у ОШ „Иван Гортан Ковачић“ у Станишћу, ученици ОШ „Аврам Мразовић“ освојили су чак 19 диплома:

У разред: 1. место: Даница Газдић, Исидора Бошњак; 2. место: Оливера Шешлија, Отњен Ергетовић, Стефан Мандић; 3. место - Рајко Вулин, Оливера Дегић, Катарина Кусонић.

VI разред: 1. место: Лана Коша, Тихомир Брорјевић; 2. место: Ана Зелини; 3. место: Јана Хинић, Милана Грубић, Драгана Вукелић;

VII разред: 2. место: Јована Кљајић; 3. место - Тамара Каић.

VIII разред: 2. место - Маја Крунковић, 3. место: Бранкица Вукичевић, Наташа Хорн.

Нашрћени ученици на такмичењу из биологије

Ученике су за такмичење припремале наставнице *Санџа Стефановић*, *Драгана Пејиновић* и *Еммина Минетић*.

Даница Газдић и *Исидора Бошњак* ученице су одељења У. Поред тога што похађају исто одељење, оне имају још нешто заједничко, а то је љубав према биологији, као и завидан успех постигнут на општинском такмичењу из биологије. Обе су освојиле прво место, Даница са укупно 97 освојених бодова и Исидора са освојених 95 бодова. То је разлог зашто смо баш њих интервјуисали.

Даница Газдић каже да се за такмичење углавном припремала у школи, а дан пре такмичења и код куће. Задатак који јој је на такмичењу задао проблем био је „ниво организације живих бића“.

Исидора Бошњак наводи да су припреме у школи трајале око *месеци дана*, а да се код куће спремала око недељу дана. На тесту је имала потешкоће да разврста једноћелијске и вишећелијске организме. Проблем је био са „хлорелом“, за коју каже да до сада није чула. Даница се ипак сетила да се тај податак налази у једној од књига коју им је наставница биологије дала.

Следеће је на реду окружно такмичење на које обе иду и ту је за ову школску годину крај јер се за ученике петог разреда републичко такмичење не организује.

Занимљивост: *Хлорела је ситиушна једноћелијска алга са ћелијским језгром.*

Пребогати је хлоровијем материјалом и садржи веома велику количину хлорофита, процентирано највећу од свих биљака. Хлорела је по саставу слична људској крви, има особину да неутралише штетне и отровне материје из окружења и помаже крви да допреми кисеоник до свих ћелија и ткива.

Моника Вук, психолог

Математички понос школе

На општинском такмичењу из математике које је одржано 2. марта 2013. у ОШ „Доситеј Обрадовић“ у Сомбору, Урош Марковић, ученик III разреда наше школе, освојио је 1. место са максималних 100 бодова.

Због тога смо му поставили неколико питања:

1. *Раци или нерати о себи?*

Зовем се Урош Марковић, имам 9 година и идем у одељење III. Учитељица ми је Лидија Николов Лукач. Имам пуно хобија: шах, фудбал, кошарка и , наравно, математика. Кошарку тренирам у ЖК „СО - КОШ“, а шах као изборни предмет у школи код учитеља Милана Момчиловића.

2. *Где се одржавало такмичење и какви су били задаци?*

Такмичење се одржавало у ОШ „Доситеј Обрадовић“. Играда је трајала два сата, али сам ја завршио раније. Задаци нису били ни тешки ни лаки, али су били са триковима.

Пример задатка: Донта се котрља на низбрини. У првој секунди је прешла 3 метра. У другој секунди је прешла 4 метра, а у трећој 5 метара. У свакој следећој секунди прелази по 1 метар више него у претходној. Колико је укупно метара прешла донта за 10 секунди?

Решите:

секунде	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
метри	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

За 10 секунди донта је прешла 75 метара

3. *Ко те је спремао за такмичење?*

Највише учитељица, али и родитељи. Добио сам папир за вежбање и решења, па смо радилли по њему код куће.

4. *Да ли си учествовао на „Кемзур“?*

Прошле године јесам, али нисам добио диплому. Ове године се надам да ћу боље проћи.

5. *Који су ти планови за будућност када су у питању такмичења из математике?*

Волео бих да профем и даље, на наредне нивое такмичења.

Лидија Беретић, наставница информатике

Библиотека

Не само једном наши школски ходници су процветали од панова *младих библиотекара*, који су популарисали (истипали) наслове, користе најчитајнијих књига у току школске године, а и раније виђених.

Међу песмама, приповеткама и романима најчешће су се шаренили наслови: „Робинсон Крузо“, „Дождивљаји Хаклбери Финн“, „Велики талас“, од песника су и даље најчитајнији Душко Радовић, Љубивоје Ршумовић, Добриша Ерић, ференц Фежер, Арсен Дикшић, Рабиндранат Тагор. Наравно, Бранислав Нушић је и даље комедиограф коме се са радошћу враћамо.

Задатак библиотекара је да ученицима „омили књигу“.

Овог пута библиотека наше школе препоручује роман *Данка Облака* „*Модри прозори*“.

Роман „Модри прозори“ представља *исповест шестогодишњег дечака*, који из свог подрумског стана посматра раскошни врт богатог Американца Паркера, сјај његове виле, пуне скуптих и необичних ствари, којима вртларев син не зна разлог постојања, али које га испуњавају *првим горким сазнањима о поделби света и богатству*.

Рађа романа дотада се у Загребу, у узнемирено време, пред избијање Другог светског рата.

Писац не само овог романа за децу, Данко Облак, бавио се дуго новинарством.

У библиотеци ОШ „Аврам Мразовић“ можемо подићи за читање још један занимљив роман - „*Првена зрдова*“, *Родољуба Матенића*, који говори о тешким тренуцима ратије у Новом Саду.

И један и други роман су тешка осула рата.

Олгица Павков, библиотекар

Обука пливача у другом разреду

Обука пливача се одвија почетком сваке школске године за ученике другог разреда. Ове школске године била је у октобру. На ву су ишли ученици у пратњи учитеља Милене Радоњић, Петра Першића, Марине Гојан Парчетић и Лидије Хајнал. Питали смо једну од полицајаца да нам пренесе утиске са обуке.

Зовем се Ивона Оташевић. Имам 9 година и идем у одељење II. Учитељица ми је Милена Радоњић. Знала сам мало пливати и пре обуке. Ишла сам редовно на базен преко лета.

На обуку смо ишли аутобусом. Моје одељење и одељење Ц3 у пратњи учитељица Милене Радоњић и Марине Гојан Парчетић. Друга два одељења су ишла другим аутобусом. Кретали смо испред школе око 7.45. Пре пута сам увек доручковала, али мало.

Стизали смо у халу „Мостонга“ око осам сати. Дечаци су на базену били несташни и покушавали су да нас гурну у базен. Обука је трајала две недеље, а у суботу смо полагали. Нисам се бојала, полагали смо по азбучном реду и ја сам била четрнаеста. Кад смо сви изашли из базена, онда су нас прозивали и хвалили. Сви смо положили. Јако ми се допало пливање. Имала сам једноделни ружичасти купаћи са звездицама.

Ивона Оташевић II,

Француски језик

Драмска секција на француском језику *Le rapatrié* постоји од школске 2003/2004. године. Сваке године се организује аудиција за нове чланове, а чланови трупе учествују са представом на Међународном фестивалу аматерских позоришта у Новом Саду. За 2013. годину у припреми је „Доручак“ Жака Превера...

Ученици у оквиру наставе француског језика у нашој школи обележавају Међународни дан језика и божићне и новогодишње празнике.

Правимо и речник у сликама, сликовнице и стрипове на француском језику које поклањамо школској библиотеци за будуће генерације. Током године организујемо и отворене часове француског језика за родитеље. Кроз рад упознајемо ученике са француском културом и кухињом.

Основна школа „Аврам Мразовић“ је у школској 2010/2011. години потписала документ о сарадњи са Министарством и постагла званични Центар за тестирање за *међународно признати сертификат о познавању француског језика „Delf scolaire“*. За последње три године тест су положила 44 ученика на А1 нивоу и 8 ученика на А2 нивоу. Поносни смо на то што сваке године број заинтересованих ученика за полагање теста расте што нам потврђује да наша школа има талентовану децу која у учењу страних језика види могућност за лакше корачање у будућност.

„Иззов је и привилегија родити са децом која увиђају важност познавања француског језика, што додатно мотивише на сарадњу и учење“.

Билана Штрбац, наставница француског језика

Биолошка секција „БИОС“

Секцију воде наставнице биологије:
Сања Стефановић, Емина Мисетић,
Датана Пејновић

Изrada икебана

Презентација ош „Натура“

Биолошка секција наше школе намењена је ученицима од петог до осмог разреда који воле биологију, екологију, диве се природи, воле биљке и животиње. Својим активностима желимо да љубав према нашој планети пренесемо на што већи број деце и младих. Трудимо се да утичемо на свест људи како би својим понашањем допринесли томе да Земља буде што боље место за живот.

Секцију похађа 10 – 15 сталних чланова, али се за сваку активност пријављују различити ученици, у складу са њиховим интересовањима, тако да сваке године у активностима наше секције учествује преко 50 ученика.

Већ деценијама најкреативнија наша радioniца јесте израда икебана. У њој уживају и учесници и посматрачи. По икебанама смо препознатљиви у школи и граду.

Прикупљамо лименке. Пет година учествујемо у акцији фирме „Рикен“ – „Лименке сакупљај – околину сачувај“. Награђени смо четири пута. Као једна од петнаест најбољих школа имали смо своје представнике у еко-камповима на Тари и у Сремским Карловцима. Године сакупимо и преко 100 килограма лименки. Тренутно смо се прикључили пројекту Удружења наставника Сомбор „Нећу да живим у смећу“ и припремамо кутње за одвајање пластике и папира које ћемо украсити и распоредити у све учионице.

Редовно сарађујемо са Покретом горана Сомбор и Републичким Покретом горана. Прикупљамо плодове и семена за расадник, садимо дрвеће у нашем дворишту. Учествовали смо на конкурсима Републичког Покрета горана и награђивани смо за ликовне, литерарне радове, еколошке порукe. За све активности школа је награђена златном значком.

Често се дружимо са члановима Друштва за проучавање и заштиту природе „Натура“. Одлазимо заједно у шетње и посматрамо птице. Од орнитолога сазнајемо много занимљивих података и тиме учвршћујемо своју љубав према природи и вољу за очувањем животне средине.

Израђујемо постере и макете како бисмо обележили значајне еколошке датуме или скренули пажњу на неке важне активности у које можемо да се укључимо, или како бисмо и другима пренели љубав према биологији као науци.

Обилазимо и анализирамо различите трибине и дешавања везане за биологију – сеча платана, изложба бонсена-а.

Учествовали смо у пилот пројекту „Агроништута“, Покрајинског секретаријата за пољопривреду, начелника ЗБО, ШУП – Прикупљање старих домаћих сорти и популација поврћа. За значајан допринос овој акцији 2008. године награђена су два ученика наше школе.

Учествовали смо и у порибавању канала 2008. године у организацији „Ротари клуба“ Сомбор.

Пре неколико година чланови Биолошке секције су поставили еколошку представу „Смрћа Зоопотрђа“ Минивоја Млађеновића и осим у школи, играли смо је и на „Борбору“, као добродошлицу деци са Косова који су били гости наших ученика, као и за учеснике других школа.

Здравље ученика не заостајемо. Израђујемо постере о начинима очувања здравља, правилној исхрани, штетности психоактивних супстанци, обилазимо лабораторију Завода за јавно здравље. Одлазимо се активностима Првеног крста и Саветовалишта за младе поводом Светског дана без дуванског дима, Светског дана борбе против смисе, Дана здравља итд.

Ове школске године у новембру посетили смо Фестивал науке. Новост - наука може бити и забавна, а њен значај за човека је неспоредив – у то чланови Биолошке секције одавно не сумњају.

Сања Стефановић, наставница биологије

Дочет подучавање

Садимо дрвеће у дворишту

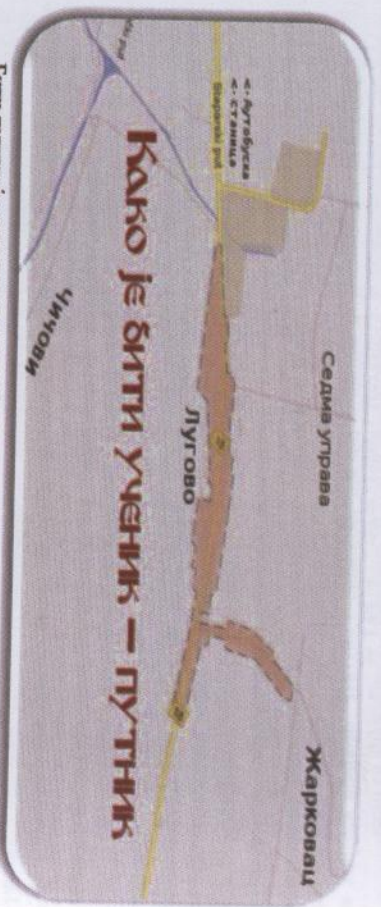
Порибавање канала

Смрћа Зоотрђа“

Фестивал науке 2012

Бити путник је занимљиво кад имаш са ким да путујеш. Код мене је сваки дан исти. Пешке до аутобусе у Жаркову, па 15 километара аутобусом до сомборске аутобуске станице и на крају пешачење до школе. У повратку кући - пешке од школе до аутобуске станице, аутобусом кући преко Чинчова и Селме управе. Путovanje траје више од 30 минута, јер излазим на последњој станици. Понекад ми смета стално путовање аутобусом, јер нам често дође неки стари аутобус који се једва креће. Нарочито ми смета кад је јако хладно. Тада се дешава да нам пошаљу аутобус без грејања, па ми се чини да је хладније у аутобусу, него напољу.

Понекад ми путовање изгледа као читава вечност. Потогово кад идемо на Селму управу. Волим што пре да стигнем кући, не сумњам да то и остави путнички воде.

Када идеш пре позне у школу, морам да устанем око 6 сати како бих стигао да доручујем и спрејим се за одем на аутобусу. Аутобус креће из Жарковца око 6:45 часова. После тога кући путнике из Лугова, Селме управе и Чинчова. Стижемо у Сомбор око 7:30. Пошто аутобус из Сомбора за Жарковца креће у 13:00, морамо да се тражимо да изађемо са последњег часа 10 минута пре поласка аутобуса. Стижем у Жарковца око 13:40. У то време морам бити на станици када идеш после-водне у школу. Тада стижем у Сомбор мало пре два часа наставничком физичког Данилов Вујић, која је исто путник из Жарковца. Јурва да стигнеш на први час. Са шестог часа у последњој смени не морам пражити да изађем раније, али то нас ипак не спречава да покушамо раније изаћи. Неки наставници нас пуште, неки зину да нам аутобус креће у 19:30. Стижем кући после-осам. Сутра све креће наредна.

Највећи проблем је када немамо селма-час, па који рођитељи морају да добу помене у Сомбор или на последњу станицу у Лугову. Непријатно се дешава да из Лугова идеш пешке кући и надам се да ће некако новостити аутобус. Некад имамо среће, некад не.

Најгоре је када се аутобус поквари на путу да секамо и по пола сата што нам долазило смета. Али све у свему, лепо је путovati са пријатељима сваки дан аутобусом. Никата не знаш шта ти се све дешава и занимљиво може десити на путу.

Александар Грозданић 13

Разговор са поводом: Симо Савић, најуспешнији наставник физичког васпитања у школској 2011/2012. години

Физичко васпитање представља један од омиљенијих предмета у школи, зато што нас одурава у форми, учи нас без потешкоћа и уживамо играјући одбојку, фудбал или свирајући се попут жака на струњачама. Све то учини још бољим наставник који је посвећен својим ђацима, а то је управо наш наставник Симо Савић. Он ради у просвети већ 10 година ужива у томе. Да чујемо шта он има да нам каже.

1. Шта Вас је подстакло на то да budete наставник?
- Љубав према спорту и деци, и моји професори физичког васпитања.
2. Шта сте желели да budete кад сте били мали?
- Имао сам много жеља које су се мењале, а сада се да сам у једном периоду жељео да се бавим археологијом.
3. Да ли сте за то да ученици добију оцене у складу са својим могућностима?
- Јесам, а надам се да и јесте тако.
4. Чини смо да сте скоро добили награду. Можете ли нам рећи мало ошчирије о томе?
- Ове године је организован избор за спортисту године од стране Спортског савеза и „Сомборских новина“ и први пут је у категорији био и школски спорт. Наша школа је изабрана за најуспешнију у 2012. години, јер смо имали много запажених резултата, а ја сам био најуспешнији професор. Поносан сам на ученике који су представљали школу и било ми је задовољство да их припремам и волим на такмичења.
5. Да ли је тешко бити професор?
- Понекад, заиста, јесте.
6. Да ли Вам је драго због тога што већина ученика говори за Вас да сте најбољи наставник у школи?
- Ако је заиста тако, онда ми је изузетно драго.
7. Да ли Вам је тешко да budete уједно и наставник и одељенски старшина?
- Јесте, јер су понекад обавезе и проблеми много већи.
8. И за кући, реците нам, како изгледа један час посматран очима наставника?
- Борба од почетка до краја.

Маја Кричковић VIII,

Станоја Вујчић, најмлађи пензионер

Пензионисани наставник техничког и информатичког образовања Станоја Вујчић био је и остао један од омиљенијих наставника у нашој школи. Поред наставе, држао је и предавашу секцију н. Захваљујући њему неки ученици су завољели гајене песла.

Пре него што је дошао у нашу школу, радио је једно време као директор средње школе у којој је и предавао групу стручних предмета. Своју каријеру је почео као наставник у основној школи коју је и сам похађао.

Већина ученика се сећа његове актовеке на столу у којој се увек налазила и по која јабучка, коју би јео за време великог одмора. У фиоци стола држао је једну веома стару и дебелу свеску, на чије стране је записивао све своје ученике од када је почео да ради у нашој школи. У њој смо могли прочитати своје оцене од нетог разреда, погледати какве оцене су имали наша старија браћа и сестре...

Иако је, на велику жалост већине ученика, отишао у пензију почетком ове године, одвојио је мало времена да ми одговори на неколико питања.

Колико сте дуго у просвети и зашто сте се били одређили за ту струку?

"У просвети сам био тридесет девет година, још од основне школе. Био сам мотивисан радом наставнице која ми је предавала техничко образовање."

Пошто знамо да сте били и директор средње школе, да ли је боље бити директор или наставник?

"Лепше је радити са младима, јер ту долази до изражаја човекова креативност."

Опишите Ваш први дан у школи.

"Био је то јавно. Почео сам да радим у свом родном месту, у основној школи коју сам и сам похађао. Наставнике и ученике сам скоро све познавао и била ми је част радити у школи у коју сам и сам ишао. Предавао сам физику и техничко."

Где Вам је било лепше – у "Мразовићу" или у средњој школи?

"У средњој школи сам радио дуго, била су то другачија времена. Више смо се дружили и путовали, увек је било разних манифестација, а и био сам млађи."

Сара Опачић VII₂

Интервју са Мајом Секулић

Директорица Маја Секулић ради у нашој школи од 2004. године. До прошле школске године радила је у настави као наставница српског језика, а ово је друга школска година како се налази на месту директорице школе.

Упркос пренапнатном распореду, одвојила је мало времена за нас, своје ученике, и одговорила нам на неколико питања.

1. Колико година радите у просвети?

У просвети радим пуних десет година, у току је једанаеста. Девет година радила сам у настави, као наставник српског, а последње две године сам на месту директора школе.

2. Да ли се сећате првог радног дана у школи?

Наравно да се сећам. Прва школа у којој сам радила била је Основна школа „Алекса Шантић“ у Алекси Шантићу. Имала сам ужасну трењу. Први час свог првог радног дана имала сам са ученицима 8. разреда. Све је прошло одлично. Лепе успомене ме вежу и за први радни дан, као и за школу у којој сам почела своју наставничку каријеру.

3. Који посао више волите – посао директора или наставника? Зашто?

Посао директора је изузетно одговоран посао. Представља за мене изазов. Међутим, када треба да бирам, увек ми је дражи посао наставника. Учионица и рад са децом не може да се пореди са послом у канцеларији. Настава и ученици су извор креативности, занимљивости.

4. Да ли бисте нам могли испричати неку анегдоту у вези са радом са децом?

Анегдота је било, а вероватно ће их и бити још много. Памтим када смо пре две године наставница Тамара Лугоњић и ја биле на екскурзији у Крупању са сељацима. Негде око 3 сата ноћу, службене од неспавања, обилазиле смо собе и ослуживале кроз врата да ли су ваци у собама мирни. Прислонила сам се на врата једне собе и рекла наставници Тамари: „Ови су одлични, уопште се не чују!“ На то ми је наставница Тамара рекла: „Мајо, то су врата наше собе!“

Јована Опачић и Јована Бурчић V₃

Глумци Мразовици са глумцем Миљаном Прљетом

Разговарали смо са једним од најперспективнијих глумача Народног позоришта у Сомбору. Реч је о познатом глумцу сомборског позоришта *Миљану Прљету*, који је одвојено мало свог слободног времена за „ Прве кораке “. Глумац који је глумио раме уз раме са Браниславом Лечићем, Горисом Поповић, Браниславом Трифуновићем и другим глумцима поделио је са нама своја размисљања о свом раду, труду и успеху.

1. Како сте уписаи глуму?

Глуму сам уписао на другом покушају. Први пут сам изашао на пријемни испит на крају треће године средње школе, али нисам био спреман, а ни доводно опуштен пред комисијом. Наредне године, поучен искуством из претходне године, уписао сам глуму. *Од мале ноге сам се двојило између љубави према глуми и љубави према животинјанима*, тако да сам у исто време уписао Академију уметности и Ветеринарски факултет. Ипак сам се одлучио за глуму.

2. Шта је пресудило да упишете глуму?

Пресудна у мом одбору занимања била је љубав према сценском изразу, осећање среће које ме је испуњавало сваки пут када сам, као млади аматерски глумац у то време, изазио на сцену и потраба да се кроз сценски израз извршавам као човек.

3. Академски дани?

Дани проведени у Новом Саду студирајући глуму су вероватно најлепши дани које памтим. Било је ту много рада. Много времена смо проводили на Академији, али исто тако, било је много лепог дружења са колегама који су пре свега били моји нови пријатељи. Све у свеу, био је то стож студирања онога што сам највише желео и незаборавног дружења.

4. Прва улога?

Прва улога, не рачунајући улоге док сам био аматерски глумац, била је улога Радоја у представи „Опсада цркве Светог Спаса“ у режији Котана Младеновића, у Народног позоришту у Сомбору, сада већ давне 2002. године. То је уједино био и мој први долазак у

Сомбор. Тада сам био студент треће године факултета.

5. Коу висте улогу наменили?

Углавном, глумци памте скоро све своје улоге, макар делимично. Ипак, неке од улога остану заувек у срцу глумца. Када сам ја у питању, можда бих издвојио баш „ Опсаду цркве Светог Спаса“, јер је она обележила почетак мог професионалног бањања глумом.

6. Рад у сомборском Позоришту?

У сомборском Позоришту сам провео највише времена и, како би у мом последњем интервјуу се као глумац. Са својим колегама стварно сам и још увек стварам лепе представе, а предивна сомборска публика узаваља нам пуним салама и аплаузима.

7. Рад на серији „Заслуда“?

У серији „Заслуда“ играм лик Душана. То је младић који је напустио факултет при самом крају и који покушава да створи материјалну стабилност за своју породицу на неке друге, мање популарне начине. Екипа глумача са којом играм у серији је сјајна. Када се снимајући дан одужи, онда су анегдоте зајвагантоване.

8. Награда?

Награде су саставни део глумачке каријере. Неки глумци су освојили више награда од других глумача, неки олеп мање, али највећа награда за глумце је уважавање у свом послу и коментити када публика препозна глумчев рад и награди га искреним аплаузом.

Лука Крчевинац и Исидора Булајић VIII,

Занимљива географија Народи планете

Масаји

Масаји (Maasai) је народ источно-суданске породице народа. Данас их има око 900.000, од чега је отприлике половина настањена у Кенији и Танзанији. Масаји су изворно прави *полуномадски пастирски народ*, који се, ради испаше стоке, креће за својим стадима. У Танзанији се неке групе Масаја баве пољопривредом.

Основна друштвена јединица је *бома* састављена од *полненијуских породица*. Полненијуске породице су оне у којима је мушкарац ожењен са више жена. Двадесет до педесет бома чини село. Међу Масајима постоји *систем старосних кинговрица*, у којима су мушкарица подељени у 3 групе: *младиће, ратнике (морачи) и старице*. Иницијацијом, младићи прелазе у категорију ратника и мењају пребивалиште, одлазе у посебно село звано *мануата*. У мануати живе ратници, њихове мајке, сестре и будуће девојке-жене. Насупрот мануати, бома се састоји од ожењених „стараца“ (мушкараца који више нису ратници) и њихових породица. Ратник којем је дужност да штити село (племе) се не жени. Тек службени ратник сме да се ожени, након чега напушта мануату и одлази у боку.

Масаји *говоре маа језик* који припада групи *нило-сахарских језика*. Народ Самбуру који живи у близини планине Кенија такође говори маа језик и веома су блиски сродници народа Масаји. Традиционална Масаји религија је *монотеистичка* и њихов Бог се назива *Наги*.

припадник Масаји племена

младенци Масаји племена

полуномадско-сточари

Лазар Јовановић VII,

Мој Љубимцап - Мрвица

Љубимци могу бити било које животиње, али ја препоручујем питому животињу. Имам слатко маче. Његово име је *Султан Сулејман*, али мени је лакше да га зовем *Мрвица*. Моје маче има шест месеци. Воли да се мази, али некад уме да претера.

Научила сам га да сам *стоји на задњим ногама*. То је нишо теже него што сам мислила. Први пут када сам покушала да га научим, отрпео ме, али је и сам пао на задњицу. Другог пута му је мало фалило да ме отрпе, али није, већ је дохватио свој циљ док је мени нешто друго привукло пажњу. Трећег пута сам била опрезнија. Ако дохвати циљ, добија награду, а ако не дохвати, не добије ништа. Мислим да му је било врло тешко јер је знао да не добија сваки пут награду, те се намеравао на свој циљ. Кад је био сигуран, одлучно је скочио и ухватио оно до чега му је стало, а као награду добио је *муну чинију мачијих крекера са укусом пилетине*. То је једна од авантура коју је он заједно са мном прошао и успешно оставарио. Врло је одлучан када је у питању награда као што је порција мачијих крекера.

Воли да се игра са другим мачкама, али не воли када га држимо и када га мажимо преа другим мачкама. Можда „мисли“ да ће му се друге мачке рутати или мислити да је размажено маче. Када изађе напоље да мало прошета, мој пас га тлави и нон-стоп вија по дворишту или га ухвати, па га лиже и онда *буле све мочвар*.

Воли да пије воду из акваријума у којем имамо рибице. Срећом, до сада их није појео, већ само гледа шта рибице раде. Када смо сестра или ја за компјутером у другој соби где држимо леминга, најмању врсту верверце, он сам *уђе, седи и гледа шта леминг ради*. Такође, воли да седи у ходнику и гледа папације како лете по кавезу.

Сестра и ја *волимо да држимо све ове животиње* јер су нам јако драге и врло пијоме. Ми у кући имамо пет мачака (рачунајући и Мрвицу), два пса, папације и леминга. Са Мрвицом доживљавамо равне занимљиве ситуације, а једна од тих је и авантура звани „Заругати циљ“ коју сам на почетку овог текста описала (барем сам је ја тако назвала). Још пуно занимљива чека да Мрвица и ја дођемо до њих.

Милана Корута У3

Професионална оријентација

На семинару у Кикинди

Наставнице и стручни сарадници ОШ „Аврам Мразовић“: Савја Стефановић, проф. биологije, Мина Шего, проф. географије, Сандра Зорић, педагог, и Раде Дамјановић, психолог, у октобру 2012. године боравили у Кикинди, где су у Центру за стручно усавршавање били полазници семинара „Менторство у првмени програма професионалне оријентације“.

Пројекат „Професионална оријентација на прелазку у средњу школу“ реализује Министарство просвете и науке и Министарство омладине и спорта у сарадњи са Немачким удружењем за међународну сарадњу ГИЗ. Школски тим за професионалну оријентацију 28. 29. и 30. септембра 2012. присуствовао је базичној обуци која је одржана у ОШ „Иво Лола Рибар“ у Сомбору. Након ове обуке, урађен је Предлог плана реализације програма професионалне оријентације у ОШ „Аврам Мразовић“ на основу којег је ова школа *изабрала за менторску школу*, што значи да ће имати посебан статус у имплементацији и развоју програма професионалне оријентације. Програм се реализује путем радоница које ће водити одељенске старешине 7. и 8. разреда, педагог, психолог и директорка школе, а намењене су ученицима 7. и 8. разреда.

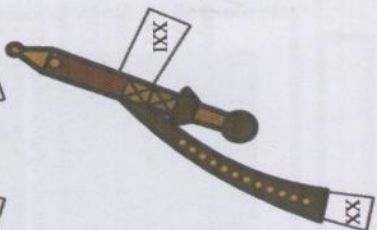
Радоница „Ја за 10 година“

Послењег наставног дана првог полугодипшта, 20. децембра 2012. године, у току 1. часа преподневне и послеподневне смене, одржан је маскенбал на тему „Ја за десет година“ за ученике 7. и 8. разреда. Сва одељења имала су час са одељенским старешиним на коме је свако представио своју маску, образложио зашто баш то занимање и које су то школе, односно факултети који ће га до тог занимања довести. У организацији маскенбала учествовале су одељенске старешине: Кристина Марковић, Мина Шего, Зоран Талкиновић, Бранислава Јелић, Тајана Бузавић, Савја Буваго, Симо Савић, педагог Сандра Зорић и директорка школе Маја Секулић.

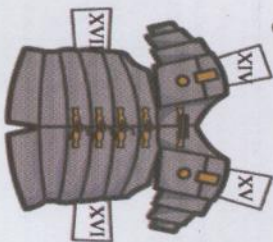

ОБУЦИТЕ РИМСКОГ ВОЈНИКА

Римљани су носили страшно оружје.

Метални оклоп је штитио тело војника, али је био тежак за ношење.

Шлем је покргао да се заштити глава и врат.

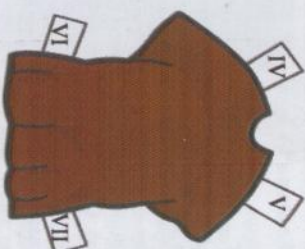
Официри су носили „кесту“ и по њој су се разликовали од осталих војника.

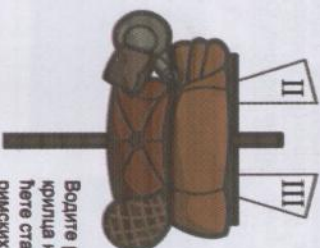
Појас је штитио препоне. Приликом марширања стварао је заштитан бучу која је често плашила непријатеља.

Сандале су биле јаве и имале су добру вентилацију.

Грuba вуњена туника обличила се испод оклопа.

Војници носе са собом и опрему: пашт, лонџић, мало вина (пипли су вино помешано са водом) и мали оброк.

„Први кораци“

ЛИСТ ЗА УЧЕНИКЕ, НАСТАВНИКЕ,
РОДИТЕЉЕ И ПРИЈАТЕЉЕ „Мразовића“

Издавач: **ОШ „Аврам Мразовић“**
Подгорицка 2, Сомбор

Директор и одговорни уредник:
Маја Секулић

Редакција:
Маја Секулић
Лидија Беретић
Јелена Видовић
Сандра Зорић
Моника Вук

Илустрација корица:
Мигана Јосић Ш4

Телефон/фах: **025/22-941**

Е-пошта: **osavram@sbb.rs**
URL: **www.avram.edu.rs**

Штампа:
GARDEN PRINT ŠTUR

Тираж: **300 ком.**